

Fővárosi Ítéltábla
2.Bpi.10.578/2023/7. szám

A Fővárosi Ítéltábla Budapesten, a 2023. szeptember hó 4. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az emberölés bűntettének kísérlete bűntette és más bűncselekmények miatt terhelt1 ellen folyamatban volt büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2018. szeptember hó 12. napján kelt 14.B.1615/2017/98. számú és a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2019. március hó 12. napján kelt 16.Bf. 283/2018/27. számú ítélete ellen

terhelt1 elítélt – aki város született dátum, anyja neve név1, lakcíme cím1, magyar állampolgár -

védője által előterjesztett perújítási indítványt elutasítja.

A végzés ellen a kézbesítést követő naptól számított 8 nap alatt a védő fellebbezést nyújthat be a Kúriához, fellebbezésében azonban új perújítási okra nem hivatkozhat.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Törvényszék a rendelkező részben írt ítéletével terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés bűntettének kísérletében (Btk.160.§ (1)-(2) bekezdés a), c), e), f), g) pontja), robbanóanyaggal, robbantószerrel visszaélés bűntettében (Btk.324.§ (1) bekezdés a) pont) és terrorcselekmény bűntettének kísérletében (Btk.314.§ (1) bekezdés a) pont), ezért halmazati büntetésül életfogytig tartó fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Megállapította, hogy a vádlott legkorábban 25 év elteltével bocsátható feltételes szabadságra. A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte oly módon, hogy egy napi előzetes fogvatartásban töltött idő egy napi szabadságvesztésnek felel meg. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Tételesen indokolta, hogy a terhelti beismerő vallomás, a helyszínen talált DNS-profilok, a terhelt felismerése a 6. számú tanú részéről, az ujjnyomat szakértői vélemény, a nyomszakértői vélemény, a szemlék és házkutatások eredménye, a tűzszerész szakértői vélemény kétséget kizáróan azt támasztották alá, hogy a bűncselekményt terhelt1 vádlott követte el.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a vádlott terhén megállapított terrorcselekmény büntettének kísérletét [Btk.314.§ (1) bekezdés a/ pont] terrorcselekmény büntettének [Btk.315.§ (1) bekezdés] minősítette, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját 30 évre súlyosította, járulékos kérdésekben eszközölt módosításokat, egyebekben az ítéletet helybenhagyta.

Kifejtette, hogy a vádlott beismerő vallomását nagyszámú, különböző bizonyítási eszközökből származó közvetett bizonyíték támasztotta alá.

A közvetett bizonyítékok sorában hivatkozott az orvos-, genetikai-, vegyész-, tűz-, nyom-, ujjnyomat-, fizikus szakértői véleményekre, amelyek aggálytalanul elfogadhatóak voltak.

Kiemelte a törvényszék azon hivatkozását, hogy a vádlott elkövetői minőségét alátámasztotta az is, hogy a robbantás helyszínén, illetve a cím2 helyrajzi számú ingatlanban olyan tárgyakat találtak, amelyek egyaránt robbanószerkezet elemei, és amelyeken a vádlott autoszomás DNS profiljával egyező genetikai profil volt kimutatható (elsőfokú ítélet 49. oldal utolsó bekezdés).

Az első- és másodfokú bíróság álláspontja az volt, hogy a vádlott készítette a cím3 körúton felrobbantott szerkezetet, ezen túl a vádlott beismerését közvetett bizonyítékok sora támasztotta alá arra nézve is, hogy terheltl vádlott maga robbantotta fel a szerkezetet.

Kiemelésre került a bizonyíték sorából az is, hogy a genetikus szakértői vélemény megállapította, hogy a vádlott Y-kromoszómás haplotípusát lehetett kimutatni arról az ablaktábláról (LXXIX. bűnjel), melyet arról a helyről foglaltak le, ahova az elkövető a robbanószerkezet működésbe hozása előtt behúzódott (elsőfokú ítélet 48. oldal 4. bekezdés).

A személyazonosságra vont következtetéseket az elkövető által viselt ruházat egyes, a vádlott ruhatarában is fellelhető típus-azonos elemei (karimás kalap, futócipő, baseball sapka) is megalapozták. A típus-azonos cipőt a vádlott tartózkodási helyén a hatóság lefoglalta, a típus-azonos fejfedőkben a vádlott magáról közvetlen, illetve közvetett módon felvételeket készített, amely a telefonjából lementett adatként állt rendelkezésre. Az elkövetőt ábrázoló kamerafelvételeken látható személyként egy tanú a vádlottat felismerte, egy tanú pedig a vádlottra illő személyleírást adott.

A nyomozóhatóság az elkövető robbantás utáni távozási útvonalát rekonstruálta, a 6. számú tanú a vádlottat azonosította a felvételen látható személlyel (elsőfokú ítélet 26. oldal 2. bekezdés, 18. tárgyalási jegyzőkönyv 33. oldal).

A cselekmény előtti napon a SPAR üzletben tartózkodó elkövetőről név3 tanú a vádlottra illő személyleírást adott.

Az ítéltábla indokolása szerint a robbanószerkezet készítőjének és működésbe hozójának a személyazonosságát a feltárható vádlotti célzat és a végrehajtás előre kitervelt jellege is kétséget kizáróan összekapcsolta.

Az ítélet ellen a terhelt perújítási eljárásra meghatalmazott védője terjesztett elő perújítási indítványt. Mellékelt 8 igazságügyi magánszakértői véleményt, mint új bizonyítékot, melyek álláspontja szerint valószínűvé teszik, hogy az ügyben a terheltet fel kell menteni vagy lényegesen enyhébb büntetést kell vele szemben kiszabni. A magánszakvélemények az alapeljárásban született jogerős határozat meghozatalát követően készültek.

A terjedelmes védői hivatkozások lényege a következő:

név2 informatikai szakértő 38/2022. számú véleménye új bizonyíték, valamennyi kamerafelvétel komplex elemzésén alapul, amelyre az alapeljárásban nem került sor, kiküszöbölte azt is, hogy a rendelkezésre álló kamerafelvételek számos releváns részlete az alapeljárásban értékelés nélkül maradt. A szakvélemény figyelembe vette a cím3 szám alatti szolárium felvételei mellett a VII. kerületi 31. és 32. számú kamerafelvételeket is, melyek nem képezték az alapeljárás részét, azokat szinkronizálta a meglévőkkel, elemezte a terhelti vallomás tartalmi elemeit abból a szempontból, hogy azok összhangban vannak-e a kamerafelvételeken látottakkal, kiemelte a nem megfeleltethető elemeket a terhelti vallomásból. A lényegét összefoglalva a szakértő megállapította, hogy a terhelt vallomásaival szemben a robbanás után az ablakmélyedésből kilépő személy nem ment oda a rendőrökhöz, nem voltak körülötte más emberek és nem ment a körúton, a sérült rendőrök közül a férfi nem volt mozdulatlan, mozgott és félig fel is ült, a robbanás időpontjában a két rendőrrőrt és az ablakmélyedésbe húzódó személy között nem volt más személy, az ablakmélyedésből kilépő személy nem állt meg a sérült rendőrök mellett, hanem sietős léptekkel, megállás nélkül elhaladt mellettük, a robbanást követően a közelben tartózkodó emberek menekülni kezdtek, elfutottak a robbanás irányából, a robbanás után több méter magasra kiterjedő por- és füstfelhő keletkezett, amely minden irányban terjedt, ami nyilvánvalóan zavarta a látást, illetve az ablakmélyedésből kilépő személy áthaladt ezen a porfelhőn, így erről tudomást kellett szereznie.

Felhívta a figyelmet a szakértő arra, hogy az ablakmélyedésből kilépő személy nem a cím4 utca felé ment, a rendőrség a cím4 utcától kezdve már nem az ablakmélyedésből kilépő személyt követte nyomon. Minden olyan bizonyíték, amely a 31-es kamerafelvételen látható, a cím4 utcán futó alakra vonatkozik, a terheltre nézve irreleváns.

A védő rámutatott, hogy az alapeljárásban meghallgatott tanúk vallomása nem minden tekintetben volt egyező a kamerafelvételeken megfigyelhető tényekkel, a kamerafelvételek személyazonosításra nem alkalmasak, így nem erősítik meg és nem is cáfolják azt, hogy az ablakmélyedésből kilépő, elkövetőként beazonosított személy terhelt1 volt. Ellenben a testmagasság szakértői meghatározására a kamerafelvételek alkalmasak voltak. A 31-es és 32-es kamerák felvételei releváns információkat hordoztak, azok fontos ellentmondásokra és a helyszínen mozgó, az ügyben ki nem hallgatott személyekre hívták fel a figyelmet, indokolt lett volna azok szakértői elemzése is.

Az informatikai szakértő beazonosította a felvételeken egy csuklyás és egy kopasz személyt, akik a robbantás előtt és után is együtt haladtak, a robbantás után a cím3 körút - cím4 utca kereszteződésének cím5 tér felé néző sarkán figyelték a robbantás helyszínét. Közülük a csuklyás alak olyan mozdulatot tett, mintha a mandzsettájában lévő mikrofonba beszélne, majd mindketten nyugodtan viselkedve távoztak a helyszínről. Az informatikai szakértő több

olyan személyt is beazonosított, akiknek viselkedésük alapján a robbantáshoz közük lehetett. Az alapeljáráson az a koncepció vonult végig, hogy az ablakmélyedésből kilépő személy az egyedüli elkövető, de ez kétséget kizáróan nem állapítható meg, tettesként vagy bűnsegédként más személyek is a helyszínen tartózkodhattak.

név2 informatikai szakértő 35/2021. számú véleményében helyszíni szemle keretében mérőszalaggal és lézeresen is referencia adatokat vett fel a vélt elkövető által meglátogatott CBA üzletben és a vélt elkövető menekülési útvonalán, ezeket használta fel az elkövető magasságának meghatározására.

Figyelemmel arra, hogy az informatikai szakértő az alapeljárásban részt vevő szakértőkhöz képest új referencia adatokat vett fel, illetve párhuzamosan alkalmazott lézeres mérést és mérőszalagot is, szakvéleménye, mint bizonyíték nem tekinthető a korábbiakkal egyezőnek. Az ítéleti megállapítással szemben a szakértő megindokolta, hogy a CBA üzlet felvételein a 4:3 szélességi képarány nem befolyásolhatta a magasságmérést.

Emellett a szakértő a rabosítási fényképfelvételen található magassági skálát a digitális kép pontosításával kiegészítette, meghatározta az elítélt pontos testmagasságát, amely korábban nem történt meg, illetőleg a vélt elkövető magasságával összehasonlította az elítélt magasságát, amely ugyancsak nem képezte az alapeljárásban kirendelt szakértők feladatát.

A szakértő az elkövető testmagasságát 167 cm-ben, terhelt1 elítélt testmagasságát 185 cm-ben állapította meg.

Ennek alapján kizárta, hogy a felvételeken elkövetőként azonosított személy azonos az elítélttel, mivel utóbbi magassága az elkövetési időpont és a rabosítás időpontja között ilyen mértékben nem változhatott meg.

Az informatikai szakértő értékelte az alapeljárásban részt vevő szakértők által készített szakvéleményeket is.

Megállapította, hogy név4 szakértő nyomozati szakaszban készített szakértői véleménye több száz referenciapont bemérésén és az ezekkel való összehasonlításra alapul, a szakértő a név4 által meghatározott 169,5 +/- 3,5 cm-es becslést reálisnak ítélte meg. név4 által a tárgyaláson megadott 168-182 cm magasságtartományba sem esik bele az elítélt, mivel az ő testmagasságát 185 cm-ben állapította meg az informatikai szakértő.

Az informatikai szakértő véleménye kizárja, hogy az elkövetőként azonosított személy azonos lenne az elítélttel.

Ennek megfelelően az elsőfokú ítélet 58. oldalának 3. bekezdésében szereplő megállapítás, miszerint „a becslés azonban nem természettudományos kategória, magában foglalja a tévedés lehetőségét” súlyos tévedés, amely, ha nem következett volna be, a terhelt felmentésére került volna sor.

név2 43/2023. számú szakvéleményben a terhelt informatikai eszközeinek elemzését is elvégezte, amelyre az alapeljárásban a perújítási indítvány szerint nem került sor, megállapította, hogy a terhelttől lefoglalt ACER Aspire laptop 2016. október 19. és november hó 24. napjai között informatikai szempontból nyitott eszköz volt, azon nyom nélküli módosításokat lehetett végrehajtani, illetve fennállt az adatok sérülésének elvi lehetősége. Az eszköz több szervezetnél megfordult, dokumentálatlan eljárásoknak is alá volt vetve. A terhelt informatikai eszközein nincs nyoma a tényállásban megállapított cselekvőségeknek, illetve munkára jelentkezésnek, távirányító megrendelésnek, vagy annak, hogy a terhelt robbanószer készítésével kapcsolatos tartalmakat töltött volna le, azokra keresett volna rá. A szakértő szerint nincs informatikai bizonyítéka annak, hogy a terhelthez köthető a távirányító megrendeléséhez használt e-mail cím és ez a cím nem köthető a telefonszám hívószámhoz sem.

Emellett a szakértő álláspontja szerint informatikai szempontból nem igazolható az az ítéleti megállapítás, hogy a „Mi tettük” elnevezésű e-mail küldője a terhelt volt.

Arra sincs bizonyíték, hogy a terhelt más informatikai eszközt használt volna.

A Belügyminisztérium részére elküldött „Mi tettük” elnevezésű e-mail tartalmával megegyező szöveges dokumentum a terhelttől lefoglalt laptopon megtalálható, de nem azonos formában, hanem a végén kiegészítéssel. A terhelt laptopján található fájl 2016. október 11. napján keletkezett, de az akkori tartalom ismeretlen. Az e-mail 2016. október 18. napján került elküldésre, és az elküldött tartalom megegyezik a fájl elejével. A fájlba 2016. október 19. napján 10 óra előtt beleírtak, ez a végleges állapot volt fellelhető a terhelt laptopján, ugyanakkor a közbeni állapotok nem azonosíthatók. Ennek megfelelően nem igazolható az az ítéleti ténymegállapítás, hogy a küldő a végleges szövegnek vágta ki az első részét 2016. október 18. napján, és azt küldte meg a Belügyminisztériumnak, hanem valószínűbb az, hogy a küldéskor csak az első rész létezett és másnap került hozzá az el nem küldött második rész. Figyelemmel arra, hogy a végleges szöveg az elfogás napján már 10 óra előtt elkészült, nem volt annak informatikai akadálya, hogy a terhelt 16 óra utáni elfogásáig annak megküldése megtörténjen. Informatikai szempontból nem bizonyítható, hogy a vonatkozó fájl tartalmát több lépésben a terhelt hozta létre, illetve az sem, hogy a „Mi tettük” elnevezésű e-mailt ő küldte meg a Belügyminisztériumnak. A szakértő a vizsgálati anyagokban annak sem találta nyomát, hogy az e-mail címről állítólagosan megkeresett weboldalak üzemeltetőinél a terhelt informatikai eszközeinek digitális nyoma lett volna.

név5 igazságügyi mérnök szakértő 13225/2023 szám alatt elektronikai magánszakértői véleményt adott, mely szerint elektronikai szempontból tekintve a cím3 körúti robbantást nem az ítéletében írt bombával követték el.

Az ítéletben írt bombához 3 db fém izzófoglalatot használtak fel, ehhez képest a robbanást követően a helyszíni szemle során csak 2 db izzógyújtó maradványt találtak, emellett a felhasznált nyomtatott áramköri lapok bizonyos részeit nem lelték fel, holott azoknak feltétlenül ott kellett volna lennie. Annak az ítéleti ténymegállapításnak, hogy a cselekmény során a terhelti vallomásban vagy az e-mailben írt leírt bomba robbant volna, ellentmond a bűnjelek hiánya.

Utalt a szakértő arra is, hogy a terhelt házában más típusú vezetékeket is lefoglaltak, mint amelyeket a bombához felhasználtak, a tetthelyen fekete és fehér szigetelőszalagokat, valamint zöld-sárga vezetékhéj darabokat is találtak, amilyenekkel a házkutatás idején a vádlott nem rendelkezett. A cselekmény helyszínén és a homokkomáromi ingatlanban lefoglalt bűnjelek között annyi a hasonlóság, hogy a vezetékszálak hasonlóak voltak, illetve mindkét helyen fellelhető volt sárga és kék egyedi azonosításra nem alkalmas szigetelőszalag.

Emellett a szakértő megcáfoltak látta azt a terhelti vallomást, illetve az ezzel egyező ítéleti megállapítást, mely szerint a terhelt 4 távirányítót és vevőegységet vásárolt, amelyből kettőt a próbarobbantáshoz, kettőt pedig a bombához használt fel, mert 2 vevőegységet a nyomozó hatóság nála utóbb lefoglalt.

név6 igazságügyi vegyész és környezetvédelmi szakértő 3/21. számú magánszakvéleménye új bizonyíték, mert kifejezetten vegyész szakértői és nem tűzszakértői módszerekkel vizsgálta, hogy a Belügyminisztériumba érkezett email és az elítélt vallomása összhangban állnak-e a helyszínen talált anyagmaradványokkal, illetve azok hiányával.

A szakértő szerint a robbantás helyszínén ammónium-nitrátot, HMTD-t és karamellt kellett volna kimutatni, a szemléhez használt készülékek erre alkalmasak is voltak, azonban ott nem találtak HMTD-t és karamellt, ezért a terhelt vallomása és a „Mi tettük” e-mail nem hozható kapcsolatba a helyszínen talált anyagmaradványokkal.

A szakértő kifejtette, hogy HMTD olyan megbízhatatlan robbanóanyag, hogy abból a terhelt által előadott módon nagy valószínűséggel nem lehetett volna robbantószeret készíteni, illetve megjegyezte, hogy az ammónium-nitrátból a robbantás során a terhelt ruházatára mindenképp kellett volna kimutatható mennyiségnek rakódnia.

A szakértő több vonatkozásában nem értett egyet az alapeljárásban kirendelt név tűzszerész szakértő szakvéleményével, azt feltételezésnek minősítette.

A szakértő utalt arra is, hogy a 14/2016. számú szakvélemény tévesen tartalmazza, hogy a homokkomáromi ingatlanban robbanóanyagot találtak, mert ott ammónium-nitrát-cukor keverék, kétkomponensű anyag nem volt, ezen összetevőket külön-külön találták meg. Az ítéletben írt előre bekevert robbanóanyag az ingatlanban nem volt, így téves az ítélet azon megállapítása is, hogy a terhelt a homokkomáromi ingatlanban előre bekevert, ammónium-nitrát alapú robbanóanyagot tartott. Utalt a szakértő arra is, hogy a terhelt ruházatára a robbanáskor szétszóródott ammónium-nitrátból utóbb kimutatható mennyiségnek kellett volna rakódnia, ennek ellenére a lefoglalt cipőről, övtáskáról, a személygépkocsi belsejéből az anyag nem volt kimutatható.

név7 igazságügyi forenzikus fizikus szakértő 01/2023. számú forenzikus fizikai szakértői véleményével kapcsolatban a védő arra hivatkozott, hogy az alapeljárásban nem vizsgálták azt a kérdést, hogy a terhelt DNS maradványai miként kerülhettek laikus számára is feltűnően szabályos elhelyezkedéssel a robbantás helyszínére.

A magánszakértői vélemény szerint a terhelt DNS-ét hordozó bűnjelek (22, 23, 31, 33, 56) adott helyzetükbe mindössze 0,004 %-os valószínűséggel kerülhettek, azaz ennyi esélye van annak, hogy az 5 db bűnjel geometriailag egy egyenes körül legfeljebb 1 méteres hibahatáron belül helyezkedjen el, ha a robbanás helye nem ennek az egyenesnek a hossz tengelyén helyezkedik el. A fizikus szakértői vélemény azt igazolta, hogy a terhelt DNS-ét hordozó bűnjelek adott helyzetükbe mindössze 0,004%-os valószínűséggel kerülhettek. Ez egyben azt is jelenti, hogy a nem spontán módon való kiszóródás, hanem valamiféle manipuláció, külső beavatkozás esélye 99,996%.

név8 g220720/2022. számú mérnökszakértői véleménye szerint a e-mail cím cím és a telefonszám hívószám kapcsolatára nincs adat, azok kétséget kizáró bizonyossággal nem köthetők egymáshoz, ezért az ítéletben ezen megállapítás, és az abból adódó következtetések nem helytállóak.

A telefonszám hívószámú készülék az átadott híváslistákban nem szerepel sem hívó, sem hívott félként, a terhelt telefonhasználatára és cellapozícióira vonatkozó rendőri jelentések nem megalapozottak. Az átadott híváslisták származása a szakértő szerint nem beazonosítható, bizonyítékként nem felhasználható.

név9 igazságügyi pszichológus szakértő véleménye új bizonyíték, mert az alapeljáráshoz képest szélesebb körű tesztvizsgálatokon és exploráción alapul, olyan kérdéseket is vizsgál, amelyeket a korábbi vélemény nem érintett.

A korábbi vélemények a beszámíthatóságra fókuszáltak, nem pedig a terhelti személyiség alapjegyeire, melyek magyarázatot adnak a beismerő vallomásra és az azt követő zavaros viselkedésre. A szakértő véleménye szerint pszichológiai szempontból a terhelt személyes elkövetése a bizonyossággal határos valószínűséggel kizárható a cím3 körüti robbantásban, mert az nem egyeztethető össze a személyiségjegyeivel, szocializációjával, az eljárás során és fogvatartásban tanúsított magatartásával, vallomásai valótlanok lehettek. Kitért a szakértő arra is, hogy a Belügyminisztériumba érkezett e-mail és a terhelt laptopján fellelhető dokumentum kifejezési stílusa és a használt szavak nem egyeztethetők össze a terhelt egyéniségével, a szöveg katonás jellege nem valószínűsíti a terhelt általi megírást.

A védő álláspontja szerint a csatolt, rendkívül széles körben feltárt, fajsúlyos új bizonyítékok azt valószínűsítik, hogy a terheltet valamennyi, a terhére rótt bűncselekmény vádjára alól fel kell menteni, ezért indítványozta a perújítás elrendelését, azzal egyidejűleg az alapügyben kiszabott büntetés végrehajtásának felfüggesztését.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.434/2023/3. számú átiratában a perújítási indítvány elutasítását kérte.

Hivatkozott arra, hogy a perújítás olyan rendkívül jogorvoslat, amely kizárólag új bizonyíték alapján rendelhető el. A jogszabályi rendelkezésekkel összhangban álló töretlen bírósági gyakorlat szerint a bizonyíték akkor tekinthető újnak, ha az az alapügyben nem merült fel, vagy felmerült ugyan, de azt az eljáró bíróság nem értékelte, és alkalmas arra, hogy valamely ténynek a jogerős határozatban foglaltaktól eltérő, vagy önmagában új tény megállapítását

eredményezze. Végül az újnak tekintendő bizonyíték az eltérő, illetve új tény megállapítására való alkalmassága folytán perdöntő jellegű, azaz egyben azt is valószínűsíti, hogy a jogerős ügydöntő határozatot lényegesen meg kell változtatni, és a terheltet fel kell menteni, vele szemben lényegesen enyhébb büntetést kell kiszabni. Amennyiben e sorrendben megvizsgált feltételek közül az egyik nem állapítható meg, akkor a további feltételek meglétének vizsgálatára már nincs törvényes indok.

Az ügyész a vonatkozó joggyakorlatból kiemelést érdemlőnek ítélte, hogy az alapügyben felmerült bizonyíték kizárólag akkor szolgálhat a perújítás alapjául, ha azt a bíróság nem vonta mérlegelési körébe.

Ennek megfelelően perújítás alapját nem képezheti az alapügyben már értékelt, a bíróságok által mérlegelt bizonyítékok újraértékelése (BH2004. 229., BH2006. 387.).

A bizonyíték és a bizonyítási eszköz nem azonos jogi fogalom, a perújítás megengedhetőségéhez nem a bizonyítási eszköznek, hanem az abból származó bizonyítéknak kell újnak lennie (BH2015.123.). Annak vizsgálata szükséges, hogy ezen bizonyítási eszközök hordoznak-e új bizonyítékot. Ugyanaz a bizonyíték más forrásból, más bizonyítási eszköz révén nem új bizonyíték (BH2011.305.).

Erre figyelemmel az a bizonyítási eszköz nem tekinthető újnak, és alkalmatlan a perújításra, amit olyan tény bizonyítására kívánnak igénybe venni, amelyet az alapügyben a bíróság már ismert, vizsgált, és indokoltan elvetett (BH2020.266.). Az ilyen bizonyítási eszköz – amint jelen ügyben is – valójában az alapügyben eljáró bíróság bizonyítékértékelő tevékenységét támadja, amire perújítás indítvány nem alapozható.

Az elutasított bizonyítási indítvány ismételt előterjesztése nem perújítási ok (BH2018.41.). A perújítás szempontjából ezek ugyanis nem minősíthetők újnak, minthogy azt a bíróság az alapügyben már értékelte azzal, hogy az egyéb rendelkezésre álló bizonyítékok egybevetésével a jelzett bizonyítás felvételét szükségtelennek tartotta.

Az ügyész álláspontját az alábbiak szerint részletezte az egyes, perújítási indítványban szereplő, a védő által újnak ítélt bizonyítékokkal, bizonyítási eszközökkel kapcsolatban:

Az informatikus szakértő magánszakértői véleményeivel kapcsolatban megállapította, hogy a nyomozás ügyiratai és az alapügyben hozott ítéletek alapján a 31. számú térfigyelő kamera felvétele a nyomozás ügyiratainak részét képezte, azt a nyomozó hatóság részletes, a további felvételekkel együtt összesített elemzésnek vetette alá (nyomozati irat 25. kötet 1-107. és 431-545. oldalain szereplő jelentések), e jelentéseket a bíróság értékelte, a kamerafelvételek releváns részeit a tárgyaláson megtekintette, valamint tanúként hallgatta ki a térfigyelő kamerák felvételével foglalkozó munkacsoport tagjait.

A 32. számú kamera felvételét a nyomozó hatóság az ügy szempontjából nem ítélte relevánsnak (nyomozási ügyirat 20. kötet 87-91. oldal), ezért a fenti elemzésbe nem vonta bele. A védő az alapeljárásban első- és másodfokon is indítványozta a felvétel eljárás részévé

tételt, mely indítványt a bíróság elutasított, az elutasítás indokát a másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla az ítéletében részletesen megindokolta.

A magánszakértő által vizsgált kamerafelvételek elemzésére tehát az alapeljárásban már sor került, illetve az arra vonatkozó bizonyítási indítványt a bíróság indokoltan utasította el.

Emellett megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság orvosszakértő bevonásával vizsgálta a felvételeken az elkövető magasságát, az ezzel kapcsolatos értékelésről, megállapításairól ítéletében részletesen számot adott, a felvétel adatait az egyéb bizonyítékokkal, tanúvallomásokkal, a lefoglalások adataival is összevetette.

A vádlott testmagasságának megállapítására, illetve a védelemnek a térfügylő kamerák felvételeit érintő – lényegében a perújítási indítványban foglaltakkal egyező – kifogásaira a másodfokú bíróság is részletesen kitért, azokat értékelte, indokoltan elvetette.

Utalt az ügyész arra, hogy a magánszakértőnek a vallomások értékelésére, a felvételek tartalmi elemzésére vonatkozó megállapításai az informatikus szakértői kompetencián kívül esnek.

A terhelt informatikai eszközeit az alapeljárásban ugyancsak részletes elemzésnek és értékelésnek vetette alá a bíróság, az ezzel ellentétes állítás nem foghat helyt.

A terhelt notebookjának vizsgálatát eseti szakértő végezte el, mert a merevlemez a korábban beállított password miatt nem volt elérhető a nyomozó hatóság számára, azon adatmódosítás ezért nem lett volna elvégezhető, erre adatot a perújítási indítvány sem tartalmaz.

Egyebekben megállapítható, hogy a „Mi tettük” e-mail hosszabb, követelést tartalmazó verziója az ACER notebookon megtalálható volt, a terhelttől a cím6 alatti ingatlanban lefoglalt Samsung Galaxy (GT-S7710) telefonon pedig egy olyan, a telefonnal 2016. október 18. napján 20:19:22-kor készített fénykép is szerepelt, amelyen a „Mi tettük” e-mailnek 2018. október 18. napján 18 óra 17 perckor az e-mail cím2 címre való elküldése látszik képernyőfotóval, illetve azon a Belügyminisztérium elérhetőségeire való keresésről 17:55-kor készült képernyőfotó szintén megtalálható volt.

Az igazságügyi mérnök-, illetve vegyészsakértők magánszakértői véleményeivel kapcsolatban az ügyész megállapította, hogy a robbanást, annak a „Mi tettük” e-mail tartalmával, a vádlott beismerő vallomásával és a tőle lefoglalt anyagokkal és tárgyakkal való kapcsolatát a bíróság többirányú vizsgálatnak vetette alá, e körben igazságügyi fizikus, és tűzszerész szakértői véleményeket értékelt.

Perújításra nem adhat alapot, hogy a védelem által utóbb felkért szakértők az ügyben kirendelt szakértők véleményével ugyanazon vizsgálati anyag mellett nem értenek egyet, emellett a magánszakértői vélemények több vonatkozásban feltételezéseket, a bizonyítékok értékelésére vonatkozó megállapításokat tartalmaznak.

E körben kiemelésre érdemesnek tartotta, hogy az alapügyben a másodfokú bíróság is foglalkozott azzal az érveléssel, mely szerint a robbanás helyszínén más anyagokat miért nem találtak, és leszögezte, hogy a tűzszerész szakértő megállapításait nem teszi aggályossá, hogy a körúti robbantás helyszínén csak ammónium-nitrátot találtak.

A fizikus szakértő véleményével összefüggésben megállapíthatónak tartotta az ügyészség, hogy az alapeljárásban a védelem, illetve a terhelt tanúként kihallgatott édesapja már hivatkozott arra, hogy a terhelt DNS-e olyan szabályosan helyezkedett el a robbantás helyszínén, hogy az spontán módon nem kerülhetett oda. E felvetést a bíróság megvizsgálta, és a genetikus szakértők véleménye alapján nem találta megalapozottnak, a változatlan védelmi felvetés alapulvételével készült magánszakértői vélemény perújítás elrendelésére nem teremt alapot. Megjegyezte, hogy a szakvélemény tervezete a megküldött iratok között szintén rendelkezésre áll, abban a számítás egy teljesen más eredménye szerepel.

Az ügyészség álláspontja szerint a mérnökszakértői vélemény olyan kérdés megválaszolását tartalmazza, amelyet az alapügyben a bíróságok igen részletes vizsgálatnak vetettek alá. Emellett megállapítható, hogy a szakvélemény megállapításai nem felelnek meg az ügyiratok tartalmának sem.

A terhelt által elfogásakor használt telefonszám a telefonszám volt, azt korábban az elfogását követően tőle lefoglalt, korábban írt Samsung Galaxy telefonban használta, a nyomozó hatóság e hívószám, illetve az azzal kapcsolatba hozható valamennyi hívószám elemzését elvégezte.

Az elsőfokú bíróság a vádlottnak a e-mail címhez, a vádlott telefonszámához való kapcsolatát igen alaposan, a vádlott vallomása mellett tanúvallomás, híváslisták, a vádlott telefonjának adattartalma, az Invitel Zrt. adatszolgáltatása, az elektrobot.hu webáruház által kezelt adatok, illetve a személyi adat- és lakcímnnyilvántartás adatainak egyenként és összességében történő értékelésével vizsgálta, ítéletében számot adott arról, milyen ténybeli alapon állapította meg, hogy a vádlott használta a kérdéses e-mail címet.

Az igazságügyi pszichológus szakértő véleménye vonatkozásában megállapíthatónak tartotta az ügyészség, hogy az eljárás során három ízben történt meg a vádlott pszichológus szakértő általi vizsgálata, a szakértők véleménye között nem volt ellentét, azt a tárgyaláson, egymás jelenlétében is fenntartották.

A védelem a másodfokú eljárásban újabb pszichológus, illetve pszichiáter szakértők kirendelését indítványozta, melyet a bíróság indokoltan elutasított.

Ilyen körülmények között a perújítás elrendelésére az újabb szakvélemény – melynek egyes, a terhelt vallomását értékelő megállapításai szintén a szakértő kompetenciáján kívül esnek – nem teremthet alapot.

Utalt az ügyészség arra is, hogy perújítási eljárásban nincs törvényes lehetőség az alapügyben hozott jogerős ítéletben már értékelt bizonyítékok újraértékelésére, a perújítási indítvány elutasítására tett indítványt.

A Fővárosi Ítéltábla a Be.643.§ (5) bekezdése alapján kézbesítette az ügyészség nyilatkozatát a perújítási indítványt előterjesztő védőnek, a terheltnek a perújítási indítványt és az arra tett ügyészi nyilatkozatot, és a (6) bekezdés alapján 15 napon belüli észrevétel lehetőségét biztosította.

A határidő 2024. július hó 28. napján eltelt, a védő tett észrevételt, melyben előadta, hogy az ügyészi átirat csak érintőlegesen foglalkozott az igen széleskörű, nagy terjedelmű szakértői véleményekkel, azokat csak felületesen ismertette, komplex elemzésükre kísérletet sem tett, gyakran semmivel alá nem támasztott állításokkal támadta a perújítási indítványt. A 8 igazságügyi szakértői vélemény mindegyike az alapügyben fel nem merült új bizonyíték, így ezeket az alapügyben eljáró bíróság nem vonhatta mérlegelési körébe. Nem kétséges, hogy a 8 szakvélemény foglalkozott olyan kérdésekkel is, amelyeket már az alapeljárás is érintett, de az adott kérdést vagy más szakterület képviselője vizsgálta meg más irányú kompetenciával, vagy olyan szakértői módszereket alkalmazott, amelyek szélesebb körű értékelést tettek lehetővé.

Ennek megfelelően szó sincs arról, hogy a perújítási indítvány az alapügyben már értékelt, a bíróságok által mérlegelt bizonyítékok újraértékelésére irányulna. A perújítási indítvány lényege, hogy az új bizonyítékok tükrében az alapügyben értékelt bizonyítékokat újra kell mérlegelni, együttesen az új bizonyítékokkal.

A perújítási indítvány nem tartalmaz olyan bizonyítékot, amely egyezne az alapügyben meglévővel, így téves az az ügyészi érvelés, hogy az indítvány bárhol is ugyanazt a bizonyítékot tartalmazná, amely már az alapügyben is szerepelt, csak más forrásból, más bizonyítási eszköz révén keletkezett.

Figyelemmel arra, hogy a perújítási indítvány kizárólag új bizonyítékokat hozott fel, fogalmilag kizárt, hogy ezeket az alapügyben már ismert, vizsgált és indokoltan elvetett tények bizonyítására kívánná igénybe venni. Nem kétséges, hogy egyes tényeket már az alapügyben eljáró bíróság is ismert és vizsgált, de ezeket nem indokoltan vetette el, amelyet nagyban alátámasztanak a védelem által bemutatott új bizonyítékok. A perújítás megengedhetősége körében történő döntésnél azt kell vizsgálni, hogy a megjelölt új bizonyítékok együttesen alkalmasak-e perújítás elrendelésére.

A 32. számú rendőrségi kamera (cím7 — cím4 utca sarok) felvételét az elsőfokú bíróság azért nem tette tárgyalás anyagává, mert azon a rendőri jelentés szerint a vélt elkövető nem volt látható, és ezt az érvelést a másodfokú bíróság sem kifogásolta, azzal egyetértett. Ennek megfelelően a 32. számú kamera felvételének bizonyítékok köréből történő kizárására úgy került sor, hogy azt sem az ügyészség, sem a bíróság nem látta, és a védelem is csak többszöri kikérésre, 2022-ben kapta meg. Emellett nem felel meg a valóságnak az ügyészség azon állítása sem, hogy a másodfokú bíróság részletesen indokolta volna a felvétel irrelevanciáját, miután ítéletének 24. oldalán csak utalás történt a rendőri jelentésre. A kamera felvétele más megvilágításba helyezi a helyszínen történeteket.

A terhelt testmagassága pontosan meghatározható volt, amely nem történt meg az alapeljárásban, az eljáró bíró saccolta, és nem mérte azt.

A védő abszurdnak vélte azt az ügyészi álláspontot, hogy a szakértői vélemény ne tartalmazna új bizonyítékot, miután objektív eszközökkel zárta ki a lehetséges elkövetők közül az elítéltet, amely önmagában elégséges annak valószínűsítésére, hogy az ügyben a terheltet fel kell menteni. A szakértői módszer az elkövető testmagasságának megállapítására nem egyszerű becslésen alapul, annál lényegesen egzaktabb.

Fenntartotta, hogy a terhelt laptopjával kapcsolatban készített szakvélemény azért minősül új bizonyítéknak, mert az alapeljárás során a terhelt informatikai eszközeiről igazságügyi szakértői vélemény nem készült, a Zrt. szaktanácsadóként kizárólag az adatmentésben működött közre. Ennek megfelelően az alapügyben eljáró bíróság laikus elemzésekre hagyatkozott, melyeknek számos megállapítását az informatikai magánszakértő objektíve cáfolta. Nem kétséges, hogy a laikus elemzésekhez képest az informatikai szakértő véleménye más minőséget képez, az általa tett szakértői megállapítások világosan mutatják, hogy az alapügyben eljáró bíróság elemzése és értékelése hiányos volt.

név5 és név6 véleményeivel kapcsolatban arra mutatott rá, hogy éppen az ad alapot a perújításra, hogy e két magánszakértő nem értett egyet az alapügyben eljáró szakértőkkel még ugyanazon vizsgálati anyag mellett sem, hiszen az alapügyben fizikus és tűzszerész szakértő járt el, ők pedig elektronikai és vegyész szakértőként, más kompetenciával jártak el. A kérdést úgy kell megközelíteni, hogy az alapügyben elektronikai és vegyész szakértő nem járt el, akik olyan kérdéseket vizsgáltak, amelyekre korábban nem került sor, megállapításaik pedig olyan mértékben teszik kétségessé az alapügyben eljáró fizikus és tűzszerész szakértői megállapításokat, hogy ennek tisztázására csak perújításban kerülhet sor. A fizikus és tűzszerész szakértői megállapítások mellett tehát elektronikai és vegyész szakértői megállapítások kerültek felszínre, amelyek részben kiegészítik, részben cáfolják a korábbi szakértői megállapításokat.

név7 forenzikus fizikai szakértői véleményével kapcsolatban hivatkozott a védő arra, hogy egy bizonyítási indítvány nélküli védelmi felvetésre utalva vélte úgy az ügyészség, hogy a forenzikus fizikai szakértő által készített magánszakértői vélemény nem teremt alapot perújításra. Teljesen egyértelmű, hogy az adott kérdésben az alapeljárás során nem folyt bizonyítás, azaz semmiféle kétség nem merülhet fel a tekintetben, hogy új bizonyítékról van szó. Az alapeljárásban az édesapa tanúvallomását kizárták a bizonyítékok köréből, védői kérdésekre pedig egyik szakértő sem tudott válaszolni kompetencia körön belül, ez a kérdés nyitva maradt.

Amennyiben a szakvélemény egy korábbi verziója - még pontatlan kiindulási alapokkal - tévedésből csatolásra került, az teljesen indifferens, név7 egyféle szakvéleményt adott a megbízónak, a véglegeset, amely 5 darab terhelti DNS-t hordozó bűnjel egyenes vonalú elhelyezkedésén alapul, és 2023. március 17-én készült. A szakvéleménynek azért van kiemelkedő jelentősége, mert ennek hiányában szinte feloldhatatlan ellentét állna fenn a rendelkezésre álló bizonyítékok között abban a tekintetben, hogy a terhelt a cselekmény idején a helyszínen tartózkodott-e vagy sem, a magasságmérés adatai alapján egyértelműen

nem, míg a forenzikus fizikai szakértő megállapításai egy olyan kaput nyitnak meg, amely a terhelti DNS helyszíni jelenléte ellenére is fenntarthatóvá tesz ez a verziót.

név8 szakvéleményével kapcsolatban kifejtette, hogy nem helyes az az ügyészi megközelítés, hogy a szakvélemény megállapításai nem felelnek meg az ügyiratok tartalmának, éppen az ügyiratok tartalma nincs összhangban a híváslistákkal. Figyelemmel arra, hogy a telefonszám hívószámú telefonkészülék az átadott híváslistákban nem szerepel sem hívó, sem hívott félként (mely az alapeljárásban az értékelési körön kívül maradt bizonyíték), teljesen új alapokra kell helyezni a mérlegelést, melyre csak perújítási eljárásban van lehetőség.

Nem értett egyet azzal, hogy a perújítási indítványban megjelöltek a bizonyítékok újraértékelésére irányulnak, mert új bizonyítékokat csatolt, amelyek közül több szakértői vélemény önmagában is elég lenne a perújítás elrendeléséhez.

A védő perújítási indítványa nem vezetett eredményre, a fellebbviteli főügyészség indítványa nagyobb részben helytálló.

Az alapügyben megállapított tényállás a következő:

terhelt1 vádlott az általános iskola elvégzését követően érettségizett, majd a Budapesti Gépészeti Szakképzési Centrum Két Tanítási Nyelvű Szakgimnázium szervezésében OKJ képzés keretén belül repülőgépész szakképzésben vett részt, de szakképesítést nem szerzett. Munkahellyel, állandó jövedelemforrással nem rendelkezett. Nőtlen, élettársa, kiskorú gyermeke nincs. Vagyona a cím8 alatti ingatlan, egy Honda Civic típusú személygépkocsi. Büntetlen előéletű.

terhelt1 vádlott sem a bűncselekmény elkövetésekor nem szenvedett és jelenleg sem szenved az elmeműködés olyan kóros állapotában, így különösen elmebetegségben, gyengeelméjűségben, szellemi leépülésben, tudatzavarban, amely képtelenné tette, vagy korlátozta volna abban, hogy cselekménye társadalomra veszélyes következményét felismerje és a felismerésnek megfelelő magatartást tanúsítsa. Személyiségfejlődése diszharmonikus, szociopátiás jegyekkel. Érzelmileg éretlen, labilis, szuggesztibilis, egocentrikus életvezetésű, sekélyes érzelmi-indulati életű, diszharmonikus személyiség, védekező, manipulatív, felelősségelhárító stratégiával, teátrális-szerepjátzó, egyben kifejezetten infantilis jegyeket mutató magatartással, a háttérben önértékelési problémával, elfojtott agresszív feszültséggel. Viselkedését nagyon erősen kontrollálja, beszabályozottságra, alkalmazkodásra törekszik. Mentális kontrollja lazább, fantáziatevékenysége élénk, pszudologizálásra hajlamos megtartott realitásérzéke mellett. Igényli a kapcsolatokat, de arra való készsége énéssége miatt gyengébb, kötődései alacsony hőfokúak, melyekben dependens szerepet tölt be. Személyiségzavara azonban meg sem közelíti a kóros elmeállapotot. A vádlott gyermekkorától sok izületi gyulladásban szenved, amely időszakonként fájdalommal kísért tünetekkel jár, és amely miatt aktuális állapota függvényében gyógyszeres kezelésre szorulhat.

terhelt1 vádlott az középiskolai tanulmányait követően a 2013/2014-es tanévtől kezdődően a Budapesti Gépészeti Szakképzési Centrum Kossuth Lajos Két Tanítási Nyelvű

Szakkimnázium szervezésében kétéves OKJ képzés keretében repülőgépész szakképzésben vett részt, melynek során elektronikai és műszaki ismereteket szerzett. A vádlott, aki a szakképzés időszakában a nagyszüleinél lakott városban a képzés mindkét évfolyamát elvégezte, szakképesítést azonban az utolsó vizsgák letételének hiánya miatt nem szerzett. Ezt követően más tanulmányokba nem kezdett, legális kereső tevékenységet nem folytatott és visszaköltözött édesapja cím9 alatti házába. A vádlott bár kereső tevékenységet nem folytatott, ezen időszakban mintegy 2-3 millió forint közötti ismeretlen forrásból származó készpénzzel rendelkezett.

I.

terhelt1 2015. év végén elhatározta, hogy robbanószerkezetet fog készíteni abból a célból, hogy azt később elműködtesse. Ezen tervének megfelelően internetes forrásokból elsajátította az ammónium-nitrát-cukor alapú robbanószerkezet készítéséhez szükséges ismereteket, majd beszerezte az alapanyagokat, így különösen műtrágyát nagy mennyiségben, cukrot, továbbá az alapanyagok előkészítéséhez szükséges mérleget, kávédarálót, valamint a robbanószerkezet végső összeállításához szükséges további eszközöket. Ennek keretében 2016. május 3. napján – valótlán nevet és címet megjelölve – négy darab egy csatornás rádiófrekvenciás működésű távirányítót is vásárolt, amelyek segítségével távolról is működésbe lehetett hozni a robbanószerkezetet.

A vádlott az így beszerzett anyagokból a 2016. március 18. napján megvásárolt cím8 ingatlanban az internetről elsajátított elméleti és a tanulmányai során szerzett elektronikai és műszaki ismereteit felhasználva előállított robbanóanyag és robbantószer felhasználásával elkészítette az első robbanószerkezetét, amit a közelben lévő lakatlan, erdős területen elműködtetett.

Mivel a robbanószerkezet biztos működésével és hatásfokával nem volt elégedett, ezért folyamatosan kísérletezett annak tökéletesítésével, melynek keretében próbarobbantásokat is végzett, melyek eredményeként végül sikerült egy olyan kb. 4,5-9,5 kg össztömegű ammónium-nitrát-cukor főtöltetű robbanóanyag és HMTD (hexametilén-triperoxo-diamin) detonátor robbanóanyag és gyújtószerkezet felhasználásával összeállított és rádió távirányítással működő robbanószerkezetet készítenie, amely alkalmas volt emberi élet kioltására.

A vádlott 2016. év nyarán elhatározta, hogy az elkészített robbanószerkezetet szolgálati lőfegyverrel rendelkező hivatásos állományú személy vagy személyek megölésével lőfegyver megszerzésére fogja felhasználni, amivel további bűncselekményeket tervezett elkövetni. Ennek megfelelően 2016. június, július hónapban két-három alkalommal is Pécsre utazott, az utolsó útján pedig a hátizsákjába rejtve már nála volt a korábban elkészített működőképes robbanószerkezet. Mivel azonban itt nem talált megfelelő alkalmat, ezért úgy határozott, hogy a robbanószerkezetet város fogja elműködtetni.

terhelt1 vádlott 2016 júliusától több alkalommal is Budapestre utazott, ahol kezdetben a Nyugati Pályaudvar környékén járőröző katonák közelében tervezett robbantani, majd miután kifigyelte a nagykorúton rendszeresen jelenlévő és a cím5 Nyugati Pályaudvar között állandó járőrvonalat bejáró egyenruhás rendőrök mozgását, elhatározta, hogy a Budapest, VI.,

cím3 alatti társasház előtti területen fogja felrobbantani a robbanószerkezetet akkor, amikor a rendőrök közvetlenül elhaladnak az általa elhelyezett robbanószerkezet előtt, így azonnal életüket veszítik.

A helyszín kiválasztása során a vádlott figyelemmel volt arra, hogy a gyalogjárda az adott részen az épített tereptárgyak miatt beszűkül, így a robbanószerkezet az egyik kirakatmélyedés betonnal körülvett talapzatának egyik sarkába helyezve célzott irányban és határfokát jelentősen megnövelve fogja kiváltani a robbanóhatást. A vádlott a robbanószerkezet ölöhatásának további növelése érdekében 2016 augusztusában a robbanószerkezet köré a robbanás irányának megfelelő oldalakra nagy mennyiségű 45, 60, 80 és 100 mm hosszúságú vasszegeket helyezett el.

terhelt1 vádlott 2016 szeptemberében több alkalommal is megjelent a kiválasztott helyszínen és tanulmányozta a rendőrök mozgását, valamint megtervezte a bűncselekmény elkövetése utáni menekülést, amelynek során figyelemmel volt arra, hogy olyan ruházatot válasszon, ami megnehezíti a későbbi beazonosítását. Ezen alkalmakkor legalább két esetben el is helyezte a hátizsákjában lévő robbanószerkezetet a kiválasztott helyre, azonban a megfelelő alkalom hiányában azt nem hozta működésbe.

A vádlott 2016. szeptember 22. napjától a robbanószerkezettel folyamatosan az adott környéken tartózkodott és a rendőrök mozgását szemmel tartva kereste a megfelelő alkalmat. 2016. szeptember 24. napján 22.00 óra körüli időben, amikor észlelte, hogy az általa korábban nem ismert, a Budapesti Rendőr-főkapitányság Rendészeti Szervek Közlekedérendészeti Főosztály állományába tartozó, aznap közterületi járőr-szolgálatot ellátó, láthatósági mellényt viselő név10 rendőrőrmester és név11 rendőrőrmester sértettek a Nyugati Pályaudvar irányából az Oktogonon keresztül a körút páros oldalán a cím5 tér felé indultak, eldöntötte, hogy a robbanószerkezetet a kiválasztott helyen akkor fogja működésbe hozni, amikor az általa is tudottan szolgálatban lévő két rendőr elhalad mellette, majd szándéka szerint megszerzi a már élettelen rendőrök löfegyverét és az előre megtervezett útvonalon elmenekül a helyszínről.

terhelt1 vádlott a tervének megfelelően kerülő útvonalon a sértett rendőröket megelőzve 22.20 és 22.34 óra közötti időben elhelyezte a hátizsákjába rejtett robbanószerkezetet a korábban már kiválasztott Budapest, VI., cím3 alatti társasházhoz tartozó kirakat mélyedések közül jobbról a harmadik kirakat mélyedés cím11 felőli sarkába. Amikor a rendőrök mozgása alapján biztossá vált számára, hogy feléje közelednek, 22.34 óra körüli időben fedezékbe vonult a robbanószerkezettől mintegy 5 méterre az Oktogon felé elhelyezkedő, a robbanás hatásától védett helyen lévő kirakat mélyedésbe.

A fedezékből 22.36.18 órakor a robbanószerkezetet rádiófrekvenciás távirányítással akkor hozta működésbe, amikor név10 rendőrőrmester és név11 rendőrőrmester mintegy 5 méteres távolságon belül elhaladtak mellette. Ezzel a vádlott szándéka szerint az életüket vesztett rendőröktől meg tudta volna szerezni a szolgálati löfegyverüket.

A vádlott a robbanószerkezet elhelyezésekor, illetve annak működésbe hozatalakor tisztában volt azzal, hogy a robbanószerkezet hatósugarán belül jelentős jármű és gyalogos forgalom van a cím3 ezen szakaszán, és azt is tudta, hogy reális a veszélye annak, hogy az általa

működésbe hozott robbanószerkezetben lévő robbanóanyag és a szegek együttes pusztító hatása a járművekben utazó személyek, illetve az utcán gyalogosan közlekedő személyek életét is kiolthatja.

Miután a vádlott a robbanószerkezetet működésbe hozta, a robbanás következtében név10 rendőrőrmester sértett többszörös repesz (szeg) okozta koponya-, agy- és lábszársérülést szenvedett, melyek közül a lábszársérülés közvetett, míg a koponya-, és agysérülések közvetlen életveszélyes állapotot idéztek elő, mely utóbbi esetben a szakszerű, célszerű és időszerű orvosi beavatkozások elmaradása esetén, vagy jelentős késedelem következtében a halál feltétlenül bekövetkezett volna az agytörzsi beékelődés, azaz agybénulás miatt.

A jobboldali koponyaalapi törés és kisagyzúzódás, amelyhez csekély térfogatú koponyaűri vérzés is társult súlyos kevert típusú halláscsökkenéssel gyógyult, amely kórállapot maradandó fogyatékkossággént értékelendő. Ugyancsak maradandó fogyatékkossággal gyógyult a jobb lábszár és saroktájék izom- és ínképletek érintettségével együtt járó kiterjedt szakítotttrancsolt-repesztett lágyrész sebzése, amelyhez a sarokcsont repesz okozta deformációja is társult, amely nagy kiterjedésű esztétikai károsodásban, illetve sarokcipőviselést és járást megnehezítő – anatómiai elváltozásban nyilvánul meg. A sérülések gyógyulása mintegy egy évet vett igénybe, amely kórlefolyás súlyos egészségromlást jelentett.

név11 rendőrőrmester sértett csípőlapátja eltörött, a nyakszirt tájékán, a jobb felkar hátsó részén, a fején több helyen, a hátán, a fartájékán, ágyékán és a vastagbelében áthatoló, többszörös repesz (szeg) és mindkét dobhártyáján a robbanás okozta sérülést szenvedett, melyek közül az áthatoló vastagbél sérülés közvetlen életveszélyes állapotot eredményezett, mely esetben a szakszerű, célszerű és időszerű orvosi beavatkozások elmaradása vagy jelentős késedelve esetében a halál feltétlenül bekövetkezett volna hasüregi fertőzés miatt.

A robbanás okozta kétoldali hallószervi sérülés maradandó fogyatékkossággal gyógyult, mivel mindkét oldalon végleges halláskárosodás jött létre, amely miatt név11 sértett zajkímélő életmódra szorul a reális állapotromlás elkerülése okából.

A sértett rendőrök mellett a robbanást megelőzően közvetlenül elhaladó, a robbanás pillanatában annak epicentrumától mintegy 8 méter távolságban lévő név12 sértett a bal combján repesz (szeg) okozta nyolc napon belül gyógyuló sérülést szenvedett.

A robbanás következtében fellépő hirtelen nyomásemelkedés, illetve a robbanószerkezet közé irányítottan elhelyezett és a robbantáskor 100-300 m/s kezdeti sebességgel szétszóródó nagy mennyiségű szeg pusztító hatása a robbanás epicentrumától számított 5 méteren belül mindenképpen alkalmas volt halálos sérülés okozására, azonban még 29 méteren belül is súlyos adott esetben életveszélyes sérüléseket okozhatott volna ezen körzetben tartózkodó személyekben.

terhelt1 vádlott miután észlelte, hogy szándékával ellentétben a rendőrök nem veszítették életüket, nem kísérelte meg elvenni a szolgálati lőfegyverüket, hanem a sérülteken átlépve a cím4 utca irányába elmenekült, majd a Szövetség utcában menet közben fedőruházatot cserélt

és a Budapest IX. Haller utca Mester utca környékén leállított gépkocsijához ment és az éjszaka folyamán visszautazott városba.

terhelt1 vádlott a robbanóanyag és a robbantószer előállítására vagy tartására hatósági engedéllyel nem rendelkezett.

II.

terhelt1 vádlott 2016. október elején a fentiekben írt cselekmény elkövetése után arra az elhatározásra jutott, hogy az általa 2016. május és 2016. szeptember 22. napja közötti időszakban de pontosabban meg nem határozható időpontban engedély nélkül készített és az általa kizárólagosan használt cím12 ingatlanban tartott, összesen 5,862 kg tömegű ammónium-nitrát-cukor fő töltetű valamint HMTD detonátor robbanóanyag felhasználásával anyagi előnyhöz próbál jutni az állami szerv fizetésre kényszerítése révén.

A vádlott ennek megfelelően az általa használt ACER típusú szám gyári számú hordozható számítógépen elkészített egy szöveges dokumentumot, melyben egyrészt leírta az általa 2016. szeptember 24. napján 22.36 órakor a Budapest cím3 előtt a két rendőr megölésének a szándékával működésbe hozott robbanószerkezet pontos összetételét, illetve annak elkészítéséhez vezető lépéseket, másrészt kilátásba helyezte, hogy amennyiben Magyarország Belügyminisztériuma nem fizet ki a részére egymillió euró összegű készpénzt, úgy a rendelkezésére álló robbanóanyag és robbantószer felhasználásával emberi életek kioltását eredményező további robbantásokat fog elkövetni.

A vádlottnak módjában állt volna a leírtak megvalósítása, hiszen a birtokában lévő robbanóanyagok és gyújtószerkezetek felhasználásával olyan robbanószerkezet elkészítésére volt képes, amely több ember életének kioltására is alkalmas.

A vádlott számítógépen lévő fenti dokumentum nem került elküldésre, azonban a vádlott a szándékának megfelelően abból a robbanószerkezet összetételét és készítését leíró, de az egymillió euró összegű készpénzre utalást nem tartalmazó első részt kivágta, és azt egy elektronikus levélbe illesztette, amit 2016. október 18. napján egy anonimitást biztosító email küldő oldal közbeiktatásával elküldött a Belügyminisztérium által működtetett nyilvános e-mail címre, amely levélben azt is jelezte, hogy egy későbbi időpontban konkrét követeléssel fog előállni.

A teljes eredeti dokumentumot a vádlott az általa használt számítógépen tárolta, azonban a 2016. október 19. napján bekövetkezett elfogásáig nem küldte el.

A terhelt1 vádlott által készített és a cím12 ingatlanban engedély nélkül tartott ammónium-nitrát-cukor és HMTD a 2016. október 20. napján megtartott helyszíni szemle során lefoglalásra került.

A Be. 637.§ (1) bekezdése szerint a bíróság jogerős ügydöntő határozatával befejezett büntetőeljárás esetén perújításnak van helye, ha

a.) az alapügyben akár felmerült, akár fel nem merült tényre vonatkozó olyan új bizonyítékot hoznak fel, amely valószínűvé teszi, hogy

aa) a terheltet fel kell menteni, lényegesen enyhébb büntetést kell kiszabni, vagy büntetés helyett intézkedést kell alkalmazni, illetve a büntetőeljárást meg kell szüntetni.

Új bizonyítéknak csak olyan bizonyíték minősülhet, amely az alapeljárásban egyáltalán nem volt ismert, vagy amelyikkel az alapeljárás során a bíróság semmilyen formában nem foglalkozott. Nem tartoznak ebbe a körbe azok a bizonyítékok, amelyeket a bíróság kellő indokolás mellett mellőzött, és ugyancsak nem tartoznak ide az indokolás mellett elutasított bizonyítási indítványok. Az alapeljárásban bármilyen formában már értékelt bizonyítékok újramérlegelése vagy azok bizonyító erejével kapcsolatos bírósági döntés vitatása a perújítás alapját nem képezheti.

Helyesen hivatkozott az ügyészség arra, hogy az alapügyben felmerült bizonyíték kizárólag akkor szolgálhat a perújítás alapjául, ha azt a bíróság nem vonta mérlegelési körébe. Ennek megfelelően perújítás alapját nem képezheti az alapügyben már értékelt, a bíróságok által mérlegelt bizonyítékok újraértékelése (BH2004. 229, BH2006. 387).

Azt az ügyészi álláspontot is osztotta az ítéltábla, hogy a csatolt igazságügyi magánszakértői vélemények a Be.204.§ (3) bekezdése alapján okiratként vehetők figyelembe, mert a magánszakvélemények elkészítésére az alapügyben hozott ítélet jogerőre emelkedését követően került sor. A Be.198.§ (1) bekezdése szerint a magánszakértői vélemény akkor minősül szakvéleménynek, ha a terhelt, illetve a védő a Be. 190.§ (2)-(4) bekezdése értelmében jár el. Egyéb esetben a terhelt, illetve védő észrevételének minősül. Figyelemmel arra, hogy a Be.190.§ (2)-(4) bekezdése az alapeljárásra vonatkozik, a perújítási eljárásban becsatolt magánszakértői vélemény okirati bizonyítékként értékelhető. Nem lehet eltekinteni attól sem, hogy a magánszakértő a Be. 193.§ (1) bekezdése alapján a megbízó által rendelkezésére bocsátott anyagból, ügyiratokból dolgozik, iratbetekintési jogosultsága nincs, ezért valamennyi eljárásban felhasznált bizonyítéknak szükségszerűen csak akkor lehet ismeretében, ha a terhelt és védő azokat maradéktalanul rendelkezésére bocsátotta.

Nem osztotta ugyanakkor az ügyészi álláspontot az ítéltábla ateckintetben, hogy a védő által megjelölt bizonyítási eszközök nagyobb része ne tartalmazna formálisan új bizonyítékot.

Az ügyészi helytállóan hivatkozta a BH 2020.266. jogeset kiemelt részét, mely szerint perújítás megengedhetőségéhez nem a bizonyítási eszköznek, hanem a bizonyítéknak kell újnak lennie. Ugyanaz a bizonyíték más forrásból, más bizonyítási eszköz révén nem új bizonyíték. (BH 2020.266, Kúria Bpkf.III.1.389/2019. számú határozat)

A határozat (17, 19, 20) bekezdésében ugyanakkor pontosan kifejti, miként értelmezendők a kiemelt rész megállapításai. Eszerint lehetséges, hogy egy felhozott bizonyíték a perújítási eljárásban formálisan új bizonyíték, azonban nem alkalmas a célzott bizonyítandó tény jogerős határozattól eltérő megállapítására. A perújítás lényege, hogy perdöntő bizonyíték hiányzik az alapügyből. A hiány azonban nem fakadhat az alapügyben mérlegelt (meglévő)

bizonyítékok újraértékeléséből, illetve a felajánlott új bizonyítékkal való újraértékeléséből. (BH 2004.229, BH 2006.387) Ez ugyanis azt jelentené, hogy nem új bizonyítékról van szó, hanem arról, hogy az adott bizonyítási eszköznek ugyan perújítást célzó, azonban nem önálló, csupán az indítvány által feltételezett, illetve az indítvány általi értékelésen nyugvó tartalma van.

A magánszakvélemények (okirati bizonyítékok) többsége az alapügyben felmerült tényekre vonatkozik, néhány szakértői vélemény néhány megállapítása fel nem merült tényre is vonatkoztatható.

Minden olyan tény az alapeljárásban felmerült tény, amely a tényállásban megállapításra került (ezek a bíróság mérlegelési tevékenysége révén a meglévő bizonyítékokból elfogadott tények) és felmerült tények azok is, amelyekre vonatkozóan a bíróság számot adott arról, hogy miért nem azt állapította meg a történeti tényállás alapjául, ezzel egyidejűleg miért vetette el azokat a bizonyítékokat, amelyek a tényállásban írtal nem feleltethetők meg illetve amelyre vonatkozóan a bizonyítási indítvány elutasításra került.

A védő perújítási indítványának 13. oldal utolsó két bekezdésében és 14. oldalán rögzített tényállást cáfoló bizonyítékokat (a)-i) pontban) szem előtt tartva az alábbiak rögzítése szükséges:

Felmerült, azaz bizonyítási eljárás folyt azon tényre, hogy a terhelt beismerő vallomása miként keletkezett, vannak-e valótlan elemei a kamerafelvételek elemzése alapján, emiatt megkérdőjelezhető-e a cselekmény helyszínén való terhelti jelenlétét, hogy az elkövetőként beazonosított személynek mekkora a testmagassága, más lehetett-e az elkövető, megállapítható-e, hogy a terhelti vallomásban vagy az e-mailben leírt robbanószerkezet robbant volna, hogy a terhelttől lefoglalt laptop és telefon adattartalma mit támaszt alá, hogy a tényállás szerint a terhelt által használt e-mail címet ténylegesen a terhelt használta-e, ezen eszközökön előzményi cselekvés a terhelt részéről megállapítható-e, miként történt a Belügyminisztérium részére a szöveges üzenet elküldése, az email elküldésének időpontjában a szöveg második, addig el nem küldött szövegrésze létezett-e, a terhelt pszichológiai jellemzői, karaktere alapján részvétele a cselekményben kizárható-e.

Nem folyt a bírósági eljárásban bizonyítás arra vonatkozóan, hogy akár társtettesként vagy bűnsegédként más személyek a helyszínen tartózkodtak-e, erre vonatkozóan ugyanis nem volt vád.

Az, hogy a terhelt DNS-ét tartalmazó 5 db bűnjel elhelyezkedése kizárja-e a spontán módon való kiszóródást, manipuláció a DNS-t tartalmazó bizonyítékokkal történt-e, tényként a vádlott apjának vallomása alapján felmerült, arra az elsőfokú bíróság ítélete 64. oldal 2. bekezdésében reagált is, miszerint összeesküvés elméletre érdemben nem tud reflektálni. Ugyanakkor a bíróság nem volt elzárva attól, hogy bizonyítást folytasson le ebben a körben, ezt nem tartotta szükségesnek, az erre vonatkozó bizonyítási indítványokat az első- és másodfokú bíróság elutasította, mert megállapítható volt, hogy a genetikai szakértői vizsgálat eredménye rendkívüli módon alátámasztotta, hogy elkövetőként terheltl vádlott jön figyelembe. A tárgyaláson jelenlévő genetikai szakértők név13 és név14 elmondták, hogy az egyenes vonal mentén történő elhelyezkedést nem látták igazolhatónak. Foglalkoztak az

ismeretlen személy által történő kijuttatás lehetőségével is, hangsúlyozták, hogy a keletkezés nem szakértői kompetencia. Elméletileg nem tartották kizárhatónak, hogy ha valamely ismeretlen személy rendelkezik a vádlott DNS-profiljával, az kijuttathatja adott területre. E vonatkozásban azonban két problémát is felvetettek, egyrészt, hogy ezt egy lezárt területen a helyszínelés mellett hogyan lehetne végrehajtani, másrészt, hogy ha nagyon tiszta DNS-profilja volt az illetőnek, akkor sokkal több DNS-profil állt volna a szakértők rendelkezésére. Az új bizonyítási eszközből származó bizonyíték az ítéltábla megítélése szerint nem új.

Az informatikus szakértő magánszakértői véleményeivel kapcsolatban megállapítható, hogy a nyomozás ügyiratai és az alapügyben hozott ítéletek alapján a 31. számú térfigyelő kamera felvétele a nyomozati iratok részét képezte, azt a nyomozó hatóság részletes, a további felvételekkel együtt összesített elemzésnek vetette alá (nyomozati irat 25. kötet 1-107. és 431-545. oldalain szereplő jelentések), e jelentéseket a bíróság értékelte, a kamerafelvételek releváns részeit a tárgyaláson megtekintette, valamint tanúként hallgatta ki a térfigyelő kamerák felvételével foglalkozó munkacsoport tagjait. Erről az ítélet 59-60. oldalán számot adott, az nem tartalmaz új bizonyítékot.

A törvényszék az ítélet 17. oldal 4. bekezdésétől 18. oldal 5. bekezdéséig elemezte a terhelti vallomást, azt alapjaiban elfogadta, mert az más bizonyítékokkal is alátámasztható volt, ugyanakkor több helyen rögzítette, hogy a beismerő vallomás ellenére miért és milyen széles körű egyéb bizonyítást tartott szükségesnek. A vallomást alapvetően összhangban lévőknek minősítette a rendelkezésre álló további bizonyítékokkal.

Az, hogy a terhelti vallomás valóságtartalmát elemzi a szakértő a kamerafelvételek alapján, bírói kompetencia átvétele. A bizonyítékok értékelése mindenkor a bíróság feladata, amelynek az alapügyben eljáró bíróság eleget tett.

Megállapítható az is, hogy a 32. számú kamera felvételét a nyomozó hatóság az ügy szempontjából nem ítélte relevánsnak (nyomozati irat 20. kötet 87-91. oldal), hogy a védői indítványt a 32. számú kamerafelvételek eljárás részévé tételére vonatkozóan az alapügyben eljáró bíróságok elutasították. A becsatolt magánszakvélemény mint bizonyítási eszköz új, a benne foglalt bizonyíték azonban a perújítás megengedhetősége szempontjából nem minősül újnak.

Az elkövető testmagasságával kapcsolatosan igen széles körű bizonyítási eljárás folyt, kompetenciával rendelkező szakértő szakvéleményén alapult a testmagasság megállapítása, a kamerafelvétel torzításának lehetősége is körüljárásra került.

Az új szakértő a védői álláspont szerint egzaktabb módszerekkel és más referenciák felhasználásával, valamint a terhelt magasságának rabosításkor készült fénykép alapján történt pontos meghatározásával mondott más véleményt, mint név4 és név15 szakértő, egyben véleményében kizárta a kamerafelvételen látható személy és a terhelt azonosságát, mert a rabosítás és az elkövetés között a terhelt testmagassága az eltérésben írtak szerint nem változhatott meg, illetve kizárta, hogy a CBA üzlet felvételein a 4:3 szélességi képarány befolyásolhatta volna a magasságmérést, melyet név4 szakértő lehetségesnek tartott, új bizonyítási eszközből származó formálisan új bizonyíték.

név2 szakértő véleménye a terhelt informatikai eszközein fellelt tartalmakkal kapcsolatosan formálisan részben új bizonyítéknak tekinthető, mert többletadatot tartalmaz arra vonatkozóan, hogy a fájlba a MI tettük elnevezésű e-mail tartalmával kapcsolatosan 2016. október hó 19 napján 10 óra előtt beleírtak. Ez a végleges állapot volt fellelhető a terhelt laptopján, ugyanakkor a közbenső állapotok a szakértő szerint nem azonosíthatók. Ennek megfelelően nem igazolható az az ítéleti ténymegállapítás, hogy a küldő a végleges szövegnek vágta ki az első részét 2016. október 18. napján, és azt küldte meg a Belügyminisztériumnak, hanem valószínűbb az, hogy a küldéskor csak az első rész létezett és másnap került hozzá az el nem küldött második rész.

név5 elektronikai szakvéleménye új bizonyítási eszköznek tekintendő, mert az alapügyben elektronikai szakvélemény nem készült. Emellett a szakértő a terhelti vallomás egyes elemeit kérdőjelezte meg a helyszínen talált bizonyítékok és a homokkomáromi ingatlanban fellelt összetevők, alkatrészek alapján, mely bizonyíték értékelésnek minősül, mely a bíróság feladata, új bizonyítékot nem tartalmaz.

név6 vegyész szakértő véleménye új bizonyítási eszközből származó formálisan részben új bizonyítéknak minősül, mert olyan szakértői megállapításokat tartalmaz, amely csak részben volt bizonyítás tárgya, kiegészíti a tűzszerész szakértő véleményét. Kétségtelen, hogy a helyszínen egyes alkotórészek hiányával a bíróságok foglalkoztak, ugyanakkor a szakvélemény új megállapításokat is tartalmaz.

név16 forenzikus fizikai szakértői véleménye olyan tényekre vonatkozik, amelyre vonatkozó bizonyítás felvételét a bíróságok, mint szükségtelent elutasítottak, ezért az a perújítás megengedhetősége szempontjából új bizonyítékot nem tartalmazó új bizonyítási eszköznek minősül.

név8 szakvéleménye azon alapul, hogy a részére szolgáltatott iratok, adatok alapján nem tudta kimutatni, hogy az e-mail címet használó személyhez lenne köthető a telefonszám hívószám, ennek következményeként ítéleti bizonyossággal nem állapítható meg álláspontja szerint, hogy a terhelt rendelt távirányítót a G-Prog-Terv Kft-től az email címről. A bizonyítási eszköz új, a benne foglalt bizonyíték azonban irathianyban alapul, releváns új eleme nincs. Az ítéltábla ugyanakkor foglalkozik a bizonyítékkal, megjelöli a szakértő által nem ismert iratokat, adatokat.

név17 pszichológus szakértő véleménye részben módszertanilag eltért a korábbi véleményektől, explorációban többletet tartalmazott, a terhelt korábban más szakértők által nem véleményezett személyiségjegyeit állapította meg, új bizonyítási eszközből származó formálisan részben új bizonyíték.

Ezen megállapítások után kellett az ítéltáblának állást foglalni abban a körben, hogy az új bizonyítékok alkalmasak-e a kívánt joghatás kiváltására, perújítás elrendelésére, azaz valószínűvé teszik-e, hogy a terheltet fel kell menteni vagy vele szemben lényegesen enyhébb büntetést kell-e kiszabni. Együttesen a felhozott új bizonyítékok alapján keletkezik-e olyan

kétség a megállapított tényállással szemben, amely felmentést vagy lényegesen enyhébb büntetést eredményezhet.

Az ítéltábla e kérdést nemlegesen döntötte el.

Figyelemmel a védői észrevételekre, az ítéltábla kitér olyan bizonyítékokra is részlegesen, amelyeket nem minősített újnak.

Az ítéltábla álláspontja alapvetően eltér a védői állásponttól a perújítás megengedhetősége körében figyelembe veendő szempontokról. A védő megítélése szerint a megengedhetőség körében azt kell vizsgálni, hogy az alapügyben értékelt és a perújítási indítványban szereplő új bizonyítékok együttesen eredményezhetik-e a jogerős ügydöntő határozat lényeges megváltoztatását, az álláspontja szerint új bizonyítékok oly mértékben gyengítik-e a már meglévő bizonyítékok súlyát, hogy az a terhelt felmentéséhez vezethet.

A hivatkozott Bpkf.III.1.389/2019 számú kúriai határozat (BH 2020. 266. jogeset) éppen arra mutat rá, hogy a perújítás lényege, hogy perdöntő tény hiányzik az alapügyből. A hiány azonban nem fakadhat az alapügyben meglévő, már mérlegelt bizonyítékok újraértékeléséből, illetve a felajánlott új bizonyítékokkal való újraértékeléséből, ez ugyanis azt jelentené, hogy nem új bizonyítékról van szó, hanem arról, hogy az adott bizonyítási eszköznek ugyan perújítást célzó, azonban nem önálló, csupán az indítvány által feltételezett, illetve az indítvány általi értékelésen nyugvó tartalma van, amely a felajánlott bizonyítékok többségéről elmondható, ezért alkalmazta az ítéltábla egyes bizonyítékok esetében a formálisan új bizonyíték megjelölést.

Az elkövető testmagasságával kapcsolatban igen részletes bizonyítás folyt az alapeljárásban, a becsatolt magánszakvélemény, mint okirat nem alkalmas az elfogadott bizonyítékokkal szemben más tényállás megállapítására.

Az alapeljárásban eljáró szakértő a kamerafelvétel torzítására magyarázatot adott. név4 szakértő a nyomozás során készített véleményében a testmagasság meghatározásakor a hibahatárokat nem szerepeltette, átlagértéket határozott meg, amely 170 cm volt. Jelezte azt is, hogy a jó minőségűnek tekinthető felvételek ennél nagyobb testmagasságot valószínűsítene. Ezt figyelembe véve és a testtartás alapján valószínűsítette azt, hogy a tettes 170-175 cm magas személy (nyomozati irat 8. kötet 143-272. oldal). A szakértő tárgyalási meghallgatásakor írásbeli véleményét két irányban korrigálta. Egyrészt leszögezte, hogy a testtartásból adódó különbség a figyelembe vettél nagyobb is lehet, másrészt ekkor már megjelölte a korábban meghatározott értékekhez rendelhető hibahatárokat is, így adódott a becsült testmagasság a 168-182 cm közé eső tartományba (72. tárgyalási jegyzőkönyv 34. oldal 5 bekezdés).

Az eljáró bíró a terheltet a rabosításkor készült fénykép alapján 183 -184 cm körülire „saccolta”. (72. tárgyalási jegyzőkönyv 75. oldal 2. bekezdés, felvételek például nyomozati irat 9. kötet 257-263. oldal).

Ilyen adatok mellett az alapeljárásban résztvevő szakértő a terhelt és a kamerafelvételen lévő személy azonosságát a testmagasság alapján nem zárta ki.

Nem mellékes az sem, hogy név⁴ orvosszakértő szóban ismertetett szakvéleménye nem csak az elkövető testmagasságra, hanem más testalkati sajátosságaira és az életkorára vonatkozó adatokat is tartalmazott (72. tárgyalási jegyzőkönyv 34. oldal utolsó bekezdés). Az e körben írtak nem zárják ki a vádlott személyazonosságát, a 20-25 éves elkövetői életkorra tett szakértői megállapítás pedig kifejezetten megerősítette azt. név⁵ fotó- és videó szakértő az elkövető magasságát – kontroll személy igénybevételével – nagyobb, mint 174 cm-ben határozta meg (nyomozati irat 9. kötet 95. oldal). A szakértő kiemelte, hogy a kamerafelvételek alapján a vádlott testmagassága csak becsülhető volt, mert a kamerák látószöge és az ábrázolt személytől való távolsága alapján a torzító hatással számolni kellett (72. tárgyalási jegyzőkönyv 34. oldal 2. bekezdés). A vádlott testmagasságát becsléssel állapította meg a tanács elnöke, mely a védői állásponttal szemben nem tekinthető alapvető hibának, mert az orvosszakértő e vonatkozásban is felhívta a figyelmet arra, hogy a testmagasságot a rabosításkor készült felvételek alapján sem lehet pontosan megállapítani, mert a képek alapján leolvasható mérték itt is függ a felvételt készítő kamera beállításától (72. tárgyalási jegyzőkönyv 35. oldal 5 bekezdés).

Egyetértett az alapeljárásban másodfokon eljáró ítéltábla a törvényszékkel abban, hogy a pontatlan értékek csak tájékoztató adatokat szolgáltathattak, összehasonlításukból perdöntő bizonyíték nem volt nyerhető.

Az a védői felvetés, hogy az új szakvélemény alapján új referenciaadatok, és mérés alapján pontos adat nyerhető, mely a vádlott elkövetői minőségét kizárja, nem alapozza meg a perújítás elrendelhetőségét a fent írtak tükrében. A méret meghatározás egy a bizonyítékok között, az alapügyben eljáró bíróságok azt állapították meg, hogy a kamerafelvételek alapján nem zárható ki, hogy a vádlott látható azokon a képeken, amelyek az elkövetőt ábrázolják (72. tárgyalási jegyzőkönyv 35. oldal 3. bekezdés).

A másodfokú bíróság azt is hivatkozta, hogy nem lehetett eltekinteni attól a tényről, hogy a vádlott a felvételeken felismerte magát.

A terhelt informatikai eszközeit, a fellelhető tartalmakat az alapeljárásban részletesen elemezte a bíróság. A terhelt notebookjának vizsgálatát eseti szakértőként a KÜRT Információbiztonsági és Adatmentő Zrt. végezte el, mert a merevlemez tartalma a korábban beállított jelszó miatt nem volt megismerhető, azon adatmódosítás – szemben a védői állásponttal - nem lett volna elvégezhető. Tiltott módosítások lehetősége a lefoglalást követően nem merült fel, erre vonatkozó tényadatot, bizonyítékot a védő nem ajánlott fel, mit ahogyan nincs ezt alátámasztó adat a szakértő által megemlített helytelen bűnjel kezelésre sem.

A mérnökszakértői vélemény olyan szakkérdést érintett, amelyet az alapügyben a bíróságok igen részletesen vizsgáltak. Megállapítható, hogy a Mi tettük e-mail hosszabb változata az ACER notebookon megtalálható volt, a terhelttől a cím⁶ alatti ingatlanban lefoglalt Samsung Galaxy GT-S7710 telefonon egy olyan, a telefonnal 2016. október 18. napján 20:19:22-kor készített fénykép is szerepelt, amelyen a Mi tettük e-mailnek 2018. október 18. napján 18 óra 17 perckor az e-mail cím² címre való elküldéséről képernyőfotó van. Megtalálható a

Belügyminisztérium elérhetőségeire való rákeresésről 17:55-kor készült képernyőfotó is. (nyomozási ügyirat 35. kötet 81-151. oldal) A szakértő azon megállapítása, hogy informatikailag nem igazolható, hogy azt a terhelt küldte el, perújítás elrendelését nem alapozza meg, mert további bizonyítékok és logikai következtetés alapján az alapügyben eljáró bíróság valamennyi bizonyítékot elemző mérlegelése alapján minden kétséget kizáróan megállapította.

Emellett a szakvélemény megállapításai nem feleltethetők meg minden tekintetben az ügyiratok tartalmával, amelynek azért is jelentősége van, mert a fentebb írtak szerint a magánszakértő a terhelt és védő által rendelkezésre bocsátott iratanyagból dolgozott, a teljes ügyirat nem áll rendelkezésére.

A szakértő hivatkozza, hogy a peranyagban lévő szakértői megállapítások a terhelt telefon használatára és cellapozícióira vonatkozóan az átadott adathordozón lévő híváslisták alapján nem megalapozottak. Az átadott híváslisták származása véleménye szerint nem beazonosítható, bizonyítékként nem felhasználható.

Ezzel szemben az alapügyben lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján a bizonyítékok indokolt értékelését követően megállapításra került, hogy a terhelt által elfogásakor használt telefonszám a telefonszám volt, azt korábban az elfogását követően tőle lefoglalt Samsung Galaxy telefonban használta (35. nyomozati kötet 89. oldal). A nyomozó hatóság a hívószám, és az azzal kapcsolatba hozható valamennyi hívószám elemzését elvégezte. A híváslistáról külön részletes elemzés készült, megállapítható volt, hogy a terhelt édesapjával és nevelőanyjával beszélt leggyakrabban e telefonszámon. A híváslista alapján megállapítható volt az is, hogy a SIM kártyát a terhelt két különböző IMEI számú telefonban, így a Samsung Galaxy XCover2 Samsung GT-S 7710 típusú és a Siemens C65 típusú készülékben használta.

A bíróság a terhelt az e-mail címhez, a telefonszámához való kapcsolatát vizsgálta. Az alapügyben eljáró bíróságok a terhelt vallomása mellett tanúvallomás, híváslisták, a terhelt telefonjának adattartalma, az Invitel Zrt. adatszolgáltatása, az elektrobot.hu webáruház (név18 email címe) által kezelt adatok, illetve a személyi adat- és lakcímnnyilvántartás adatait együttesen értékelve vizsgálta a hivatkozott kérdést, számot adott arról, milyen ténybeli alapon állapította meg, hogy a terhelt használta a kérdéses e-mail címet.

A mérnök szakértő szakvéleménye nem alkalmas az elfogadott bizonyítékok alapján megállapított tényállás megváltoztatására.

A szakértő azt is kifejtette, hogy nem támasztható alá, hogy a terhelt rendelt távirányítókat és vevőegységeket a G-Prog-Terv Kft-től a jelzett email címről. Ezzel szemben a törvényszék nemcsak az elektronikus adatok alapján állapította meg ekörben tényállást, hanem név18 tanúvallomása, a forgalmazó G-Prog-Terv Kft. által forgalmazott modul dobozon a homokkomáromi ingatlanban lefoglalva a terhelt ujjnyomtörredéke alapján jutott a végső ténybeli következtetésre. A tanú az elé tárt doboz csomagolását, a rajta lévő kódot a tárgyaláson felismerte. Ezen túl a terhelti nyomozati vallomása is összhangban állt a tanú vallomásával.

Az IP címmel is foglalkozott a bíróság, megállapításait a perújításra beterjesztett szakértői véleményben írtak nem rontják le. (ítélet 60-62. oldal)

A szakértőnek az az új megállapítása, hogy a terhelt laptopján lévő hosszabb szövegű emailbe még az elfogás napján délelőtt 10 órakor beleírtak, a megállapított tényállás perújítást alátámasztó megváltoztatására szintén nem ad alapot, hiszen a beírás a terhelt elfogása előtt történt. A II. pontban írt bűncselekmény megállapíthatósága, stádiuma szempontjából nem mutat relevanciát ezen szakértői megállapítás még valóságtartalma esetén sem. A szakértő is rámutatott véleményében, hogy a végleges szöveg az elfogás napján már 10 óra előtt elkészült, nem volt annak informatikai akadálya, hogy a terhelt 16 óra utáni elfogásáig annak megküldése megtörténjen. Megjegyzendő, hogy a terhelt az eljárásban a szöveg tőle származását nem vitatta.

Megjegyzendő, hogy név¹⁹ igazságügyi informatikai szakértő véleménye 11. oldalán a e-mail cím³ email cím és a telefonszám hívószám kapcsolata hiányára vonatkozó megállapításában is arra utal, hogy a nyomozati anyagban nem lelhető fel olyan adat, amely egyértelműen összekötné az e-mail címet és a telefonszámot, mely tény a fentebb leírtak alapján több bizonyíték együttes értékelése alapján került megállapításra az alapeljárásban a fent kifejtettek szerint.

Az igazságügyi mérnök- és vegyészszakértő (név⁵, név⁶) magánszakértői véleményeivel kapcsolatban megállapítható, hogy a robbanást annak a Mi tettük e-mail tartalmával, a terhelt beismerő vallomásával, a házkutatás során lefoglalt anyagokkal és tárgyakkal való kapcsolatát az alapügyben eljáró bíróság széles körben vizsgálta, igazságügyi fizikus és tűzszerész szakértői véleményeket értékelt.

Perújítás elrendelésére nem adhat alapot, hogy a védő által utóbb felkért elektronikai és vegyész magánszakértők nem értettek egyet az alapügyben eljáró fizikus és tűzszerész szakértőkkel.

A védői hivatkozás alapos annyiban, hogy e szakértők kompetenciája más, ugyanakkor – szemben a védői állásponttal - megállapításaik nem teszik kétségessé az alapügyben eljáró fizikus és tűzszerész szakértők elfogadott megállapításait, ezek összevetése miatt perújítás elrendelésére nincs szükség.

Szükséges utalni arra is, hogy a magánszakértői vélemények több vonatkozásban feltételezéseket, bizonyíték mérlegelést tartalmaznak, különösen igaz ez név⁶ szakértő véleményére.

E körben érdemel kiemelés, hogy az alapügyben a másodfokú bíróság is foglalkozott azzal az érveléssel, mely szerint a robbanás helyszínén miért nem lelték fel a terhelt által megjelölt robbanószer minden komponensét, és leszögezte, hogy a tűzszerész szakértő megállapításait nem teszi aggályossá, hogy a körúti robbantás helyszínén csak ammónium-nitrátot találtak.

Az a körülmény, hogy név⁵ igazságügyi mérnök szakértő 13225/2023 szám alatt elektronikai magánszakértői véleményében kifejtette, hogy elektronikai szempontból a cím³ körúti

robbantást azért nem az ítéletben írt bombával követték el, mert az ítéletben írt bombához 3 db fém izzófoglalatot használtak fel, ehhez képest a robbanást követően a helyszíni szemle során csak 2 db izzógyújtó maradványt találtak, emellett a felhasznált nyomtatott áramköri lapok bizonyos részeit nem lelték fel, holott azoknak feltétlenül ott kellett volna lennie, a fent írtak tükrében az ítéleti tényállás megváltoztatására a vádlott javára kedvezően nem alkalmas.

Utalt a szakértő arra is, hogy a terhelt házában más típusú vezetékeket is lefoglaltak, mint amelyeket a bombához felhasználtak, a tetthelyen pedig fekete és fehér szigetelőszalagokat, valamint zöld-sárga vezetékhéj darabokat is találtak, amilyenekkel pedig a házkutatás idején a vádlott nem rendelkezett, ugyancsak nem perdöntő.

Ehelyütt szükséges rámutatni arra, hogy az alapügyben eljáró bíróságok számtalan más bizonyíték egybevetése alapján jutottak a tényállásban leírt, magánszakértő által vitatott, szakértői kompetenciájába tartozó megállapításokhoz.

név6 szakértő több vonatkozásában nem értett egyet az alapeljárásban kirendelt név tűzszerész szakértő szakvéleményével, azt feltételezésnek minősítette. A szakértő utalt arra is, hogy a 14/2016. számú szakvélemény tévesen tartalmazza, hogy a homokkomáromi ingatlanban robbanóanyagot találtak, mert ott ammónium-nitrát-cukor keverék, kétkomponensű anyag nem volt, ezen összetevőket külön-külön találták meg. Ebből vezeti le, hogy az ítéletben írt előre bekevert robbanóanyag az ingatlanban nem volt, így téves az ítélet azon megállapítása is, hogy a terhelt a homokkomáromi ingatlanban előre bekevert, ammónium-nitrát alapú robbanóanyagot tartott.

Hivatkozott a szakértő arra is, hogy a terhelt ruházatára a robbanáskor szétszóródott ammónium-nitrátból utóbb kimutatható mennyiségnek kellett volna rakódnia, ennek ellenére a lefoglalt cipőről, övtáskáról, a személygépkocsi belsejéből az anyag nem volt kimutatható.

Az a körülmény, hogy a helyszínen egyes alkotórészeket külön-külön találtak meg, megjelenik az alap eljárásban meghallgatott szakértő véleményében is. Az elsőfokú ítélet indokolásában azt rögzítette, hogy a Belügyminisztérium Ügyfélszolgálatára érkezett „Mi tettük” című, a cím3 körüti robbantással kapcsolatos e-mailben tételesen felsorolt kémiai anyagokra a szakértő úgy nyilatkozott, hogy az e-mailben említett anyagok 12% HMTD, 88% trágya keverék HMTD, gyufapor, 15% cukor, 85% trágyakeverék a helyszínen rögzített minták között a fenti keverék egyike sem volt azonosítható, de külön-külön található volt HMTD, ammónium-nitrát (műtrágya) és cukor.(ítélet 53. oldal 3. bekezdés)

A terhelt saját elmondása szerint a cipője kivételével a teljes ruházatát megsemmisítette a cselekményt követően, a lefoglalt cipő típusazonosnak volt mondható a kamerafelvételen látható cipővel, a további, szakértő által hiányolt nyomokat a gépkocsiban, övtáskán a terhelt felszámolhatta az elfogásáig eltelt időben, perújítás elrendelésére alkalmas bizonyítékot a terhelt javára a szakértő megállapításai nem tartalmaznak.

Ismételten utalni szükséges arra, hogy a másodfokú bíróság az alapeljárásban sem értett egyet azzal a védői hivatkozással, hogy iratellenes lenne az elsőfokú ítéletnek az a megállapítása,

miszerint a „mi tettük” kezdetű üzenetben leírt anyagok, illetve szerkezet azonos azzal, ami a körúton működésbe lépett, illetve hogy a körúton felrobbant szerkezet alkotó elemei azonosságot mutatnak a vádlott lakóhelyén talált anyagokkal (elsőfokú ítélet 57. old.3. 4. bekezdés). Kifejtette, hogy az ítéleti megállapítások megfelelnek az adott kérdésben szakértői kompetenciával rendelkező név20 tűzszerész szakértő megállapításainak, iratszerűek és megalapozottak. A tűzszerész szakértő megállapította, hogy a levélben leírt és a körúton felrobbant szerkezetnek az összes alapelemét meg lehetett találni a homokkomáromi helyszínen, csak nem összeszerelt állapotban, másrésről, hogy a vádlott nyomozati vallomásában leírt szerkezet megfelel a körúton felrobbantottnak (57. tárgyalási jegyzőkönyv 115. és 113. oldal). Utalt a másodfokon eljáró ítéltábla arra is, hogy a megállapítást nem teszi aggályossá, hogy a körúti robbantás helyszínén csak ammónium nitrátot találtak. A tűzszerész szakértő rámutatott, hogy az égés tökéletessége miatt az indítótöltetből anyag nem marad vissza (57. tárgyalási jegyzőkönyv 104. oldal), így a kimutatás hiánya nem kelt kétséget. A cukor kimutatásának a hiányával kapcsolatban rá kellett mutatni, hogy a vegyészszakértő más adalék anyagot sem talált, márpedig ilyen anyagnak lenni kellett, mert az ammónium nitrát stabil anyag, önmagában nem robban, ahhoz éghető anyagot kellett adni. (57. tárgyalási jegyzőkönyv 102. oldal) Mivel a vegyész szakértői vizsgálatok más anyagot sem mutattak ki, ez arra utalt, hogy a robbanó keveréknek csak az ammónium nitrátot hordozó egységeit foglalták le, így a cukor kimutatottságának a hiánya sem zárta ki az elsőfokú ítéletben írt összefüggések levonását.

Kitért a másodfokú bíróság arra is, hogy a megállapítást ugyancsak nem teszi aggályossá a vegyészszakértőnek a védelem által hivatkozott kijelentése, amely szerint „nagy merészség lenne a körúti és homokkomáromi helyszín összekapcsolása” (57. tárgyalási jegyzőkönyv 56. oldal). A szakértő kizárólag a két helyszínen azonosított anyagok alapján nyilatkozott, de – szakértői kompetenciakörére tekintettel – nem vehette figyelembe az azt működtető szerkezetek elemeinek az azonosságát. Ez utóbbi tűzszerész szakértői kérdés, amely alapján azonban e szakértő a szignifikáns összefüggést megállapította.

Az igazságügyi pszichológus magánszakértő véleményében megkérdőjelezte az alapügyben eljáró szakértő megállapításait és kijelentette, hogy a robbantási cselekmény a jellegéből adódóan nem kapcsolható össze a terhelt személyiségjegyeivel, a terhelt személyes elkövetése a bizonyossággal határos valószínűséggel kizárható a cím3 körúti robbantásban.

Véleményével kapcsolatban rá kell mutatni arra, hogy a nyomozás során a vádlott elmeállapotának vizsgálatára szakértői vélemény született (nyomozati irat 36. kötet 455-496. oldal). Az elsőfokú bíróság védői indítványra újabb együttes elmeorvos-, orvos- és pszichológus szakértői véleményt szerzett be. A szakértők véleménye között nem volt ellentét, őket a bíróság egymás jelenlétében meghallgatta, fenntartották véleményüket.

A védelem a másodfokú eljárásban újabb pszichológus, illetve pszichiáter szakértők kirendelését indítványozta, melyet az ítéltábla indokoltan elutasított.

Ilyen körülmények között a perújítás elrendelésére az újabb szakvélemény mint okirati bizonyíték nem teremt alapot. Megjegyzendő, hogy a szakértő a terhelt bíróság által elfogadott vallomását is értékelte, véleménye szerint az több szempontból fals, mely bizonyíték értékelés nem szakértői kompetencia.

A benyújtott bizonyítékok tehát nem alkalmasak a kívánt joghatás kiváltására, perújítás elrendelésére, nem tették valószínűvé, hogy a terheltet fel kell menteni vagy vele szemben lényegesen enyhébb büntetést kell kiszabni. A felhozott bizonyítékok alapján nem keletkezett olyan kétség a megállapított tényállással szemben, amely felmentést vagy lényegesen enyhébb büntetést eredményezhetne.

A fent írtakra figyelemmel az ítéltábla az elítélt védője által előterjesztett perújítási indítványt a Be.643.§ (2) bekezdése szerinti tanácsülésen a Be.644.§ (6) bekezdése alapján mint alaptalant elutasította.

A végzés ellen a Be.645.§ (2) bekezdése alapján van helye jogorvoslatnak.

Budapest, 2023. szeptember hó 4. napján

dr. Magócsi István
a tanács elnöke

dr. Fatalin Judit
előadó bíró

dr. Kósa Zsuzsanna